

برای خدا زیستن

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۳ آیات ۸ تا ۱۲؛ غلاطیان باب ۲ آیه ۲۰؛ اول پطرس باب ۴ آیات ۱ و ۲؛ رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۱۱؛ اول پطرس باب ۴ آیات ۳ تا ۱۱؛ دوم سموئیل باب ۱۱ آیه ۴.

آیه حفظی: «زیرا خداوند نسبت به نیکوکاران نظر لطف دارد و به دعای ایشان گوش میدهد اما از بدکاران روگردان است» (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۲).

نویسندگان کتاب مقدس از حقیقت گناهکاری بشر آگاهی داشتند. چطور میتواند غیر ممکن باشد؟ جهان از گناه متعفن شده است. علاوه بر این، آن‌ها از گناهکاری خود نیز آگاه بودند (اول تیموتائوس باب ۱ آیه ۱۵). بعلاوه آنان می‌دانستند که این مشکل تا چه میزان جدی است؛ گذشته از هر چیز، ببینید که حل نمودن مسئله گناه چه بهایی داشت - صلیب عیسی مسیح. به همین دلیل بُعد و گستردگی واقعیت گناه قابل رویت است. اما نویسندگان کتاب مقدس نیز بخوبی از قدرت دگرگون کننده مسیح در زندگی و تبدیل ما به انسان‌های تازه در او، کاملاً آگاه بودند.

پطرس در این هفته، همین مسیر را ادامه می‌دهد: نوعی زندگی تازه که مسیحیان پس از تسلیم خود به مسیح و تعمید گرفتن، در او خواهند داشت. در حقیقت، این تغییر چنان بزرگ خواهد بود که دیگران متوجه آن خواهند شد. پطرس نمی‌گوید که این تغییر همواره آسان خواهد بود؛ در واقع، او درباره نیاز به رنج کشیدن جسم به منظور بدست آوردن پیروزی که به ما وعده داده شده است، صحبت می‌کند. (اول پطرس باب ۴ آیه ۱) پطرس به موضوعی می‌پردازد که در کتاب مقدس گسترده است، واقعیت محبت در زندگی یک معتقد به عیسی. او می‌نویسد، «محبت باعث میشود تا تقصیرهای بشمار یکدیگر را نادیده بگیرید» (اول پطرس باب ۴ آیه ۸). با محبت خود، بازتاب دهنده آن

کاری هستیم که عیسی برای ما انجام داده و همچنان انجام می‌دهد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۹ آوریل آماده شوید.

یکشنبه

۲۳ آوریل

«یک فکر» بودن

آیات ۸ تا ۱۲ باب ۳ اول پطرس را بخوانید. پطرس در اینجا به چه نکته‌ای درباره نحوه زندگی مسیحیان اشاره می‌کند؟ این مطلب چه چیزی را که در آیات ۲۰ و ۲۱ باب ۲ اول پطرس نوشته شده است، تکرار می‌کند؟

پطرس مطالب خود را با گفتن اینکه همگی باید «یک فکر» باشند، شروع می‌کند (هم آوایی). او درباره یکنواختی و متحد الشکلی سخن نمی‌گوید در مفهومی که همه باید دقیقاً از پندار و کردار و اعتقاد مشابهی برخوردار باشند. بهترین نمونه از این اندیشه در اول قرن‌تینان باب ۱۲ آیات ۱ تا ۲۶ یافت می‌شود، جایی که پولس نشان می‌دهد که همانطور که بدن از بخش‌هایی مانند دست‌ها و چشم‌ها تشکیل شده است اما همچنان از یک اتحاد ذاتی برخوردار است، کلیسا نیز از افرادی با عطایای روحانی مختلف تشکیل شده است. با این وجود، حتی با این تفاوت‌ها، آن‌ها هدف و روحی واحد در مفهوم عملکرد با یکدیگر به منظور تشکیل یک اجتماع متحد دارند.

بدون شک، چنین اتحادی همیشه چنان آسان هم نیست، همانطور که تاریخ کلیسای مسیحی بسیار (و غم‌انگیزانه) نشان داده است. با این حال، او دقیقاً پس از این راهنمایی، به خوانندگانش می‌گوید که چگونه می‌توانند این کمال مطلوب را آشکار و ابراز کنند. برای مثال، مسیحیان باید ابراز همدردی بکنند (اول پطرس باب ۳ آیه ۸). همدردی به این معنی است که زمانی که یک مسیحی رنج می‌برد، دیگران نیز با ایشان رنج خواهند کشید؛ هنگامی که یک مسیحی شادی می‌کند، سایر مسیحیان با ایشان شادی می‌کنند (با اول قرن‌تینان باب ۱۲ آیه ۲۶ مقایسه کنید). همدردی، ما را قادر می‌سازد تا ابعاد فکری دیگران را مشاهده کنیم، که قدمی مهم در مسیر اتحاد است. پطرس آنگاه می‌گوید که ما باید «یکدیگر را دوست بداریم» (اول پطرس باب ۳ آیه ۸). عیسی خود نیز فرمود که روشی که می‌توانید حواریون واقعی او را بشناسید این است که آیا به یکدیگر محبت می‌ورزند یا خیر (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). علاوه بر این، پطرس می‌گوید که مسیحیان قلبی لطیف خواهند داشت (اول پطرس باب ۳ آیه ۸). آن‌ها نسبت به مشکلات و شکست‌های یکدیگر شفیق و دلسوز یکدیگر خواهند بود.

«نفس و خودخواهی را مصلوب کنید؛ به دیگران بیشتر از خود عزت ببخشید. زیرا بدین سبب به اتحاد با مسیح در خواهید آمد. در برابر ملکوت آسمان، و در برابر کلیسا و جهان، شواهد بی‌تردیدی خواهید یافت که شما پسران و دختران خدا هستید. خداوند با سرمشق و الگویی که ایجاد میکنید جلال خواهد یافت.» - الن جی. وایت، شهادتهایی برای کلیسا جلد ۹ صفحه ۱۸۸.

Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 9, p. 188.

آیا اغلب آنچه را که پطرس توصیه میکند: «بدی را با بدی تلافی نکنید» (اول پطرس باب ۳ آیه ۹) بطور عملی انجام میدهید؟ ما چه نوع از خود گذشتگی را باید تجربه کنیم تا از این سخنان پیروی کنیم؟ چگونه می‌توانیم از آن گونه مرگ برخوردار شویم؟ (غلاطیان باب ۲ آیه ۲ را بینید.)

۲۴ آوریل

دوشنبه

رنج کشیدن در جسم

آری، عیسی برای گناهان ما مرد و امید نجات ما تنها در او و عدالت او یافت می‌شود، عدالتی که ما را تحت پوشش خود در می‌آورد و باعث می‌شود که ما در نظر خدا عادل به حساب بیاییم. شما به خاطر عیسی، «در نظر خدا درست آنگونه که گویی گناه نکرده‌اید، پذیرفته شده‌اید.» - الن جی. وایت، گامهایی بسوی مسیح صفحه ۶۲.

Ellen G. White, Steps to Christ, p. 62

اما فیض خدا تنها با یک لحن و بیان مبنی بر اینکه گناهانمان بخشیده شده‌اند، پایان نمی‌یابد. خدا به ما نیز قدرت میبخشد تا بر گناهانمان غلبه کنیم.

اول پطرس باب ۳ آیات ۱۸ و ۲۱، اول پطرس باب ۴ آیات ۱ و ۲ و همچنین رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. ارتباط میان رنج کشیدن و غلبه بر گناه چیست؟

واژه یونانی کوچکی در اول پطرس باب ۳ آیه ۱۸ بکار رفته است که بر ماهیت جهانگستر و فداکارانه عیسی تأکید می‌ورزد. این واژه hapax به معنی «یکبار برای همیشه» می‌باشد. پطرس از hapax منظور تأکید بر ماهیت جامع رنج و مصایب عیسی و مرگ او بخاطر ما، استفاده می‌کند.

عبارت «همانگونه که» در آیه ۱ باب ۴ اول پطرس، آیات ۱ و ۲ باب ۴ اول پطرس را با آنچه در آیات ۱۸ تا ۲۲ باب ۳ اول پطرس بیان شد، مرتبط می‌سازد. پطرس در این آیات پیشین، نشان می‌دهد که مسیح برای گناهان ما رنج کشید تا ما را به نزد خدا بیاورد (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۸) و اینکه «تعمید اکنون ما را نجات می‌بخشد» (اول پطرس باب ۳ آیه ۲۱).

تعمید شاید بهترین موضوع برای درک سخنان پطرس باشد، «زیرا کسی که درد و رنج کشیده است دیگر گرفتار گناه نمی‌شود» (اول پطرس باب ۴ آیه ۱). فرد مسیحی با تعمید در رنج‌ها و مرگ و رستاخیز عیسی شریک می‌شود؛ یک مسیحی انتخاب نموده است که «تا آخر عمر خود بر طبق اراده خدا زندگی خواهد کرد، نه به هدایت شهوات نفسانی» (اول پطرس باب ۴ آیه ۲). این تنها از طریق تسلیم روزانه خود به خداوند و مصلوب نمودن «طبیعت نفسانی یا هوس‌ها و امیال» (غلاطیان باب ۵ آیه ۲۴)، میسر خواهد بود. پولس در آیات ۱ تا ۱۱ باب ۶ رومیان می‌گوید که با تعمید مسیحیان با عیسی در مرگ و رستاخیز متحد شده‌اند. ما در تعمید، در گناه مرده‌ایم. اکنون لازم است که آن مرگ در گناه را در زندگی خود به واقعیت تبدیل کنیم. سخنان پولس، «همین طور شما نیز باید خود را نسبت به گناه مرده، اما نسبت به خدا در اتحاد با مسیح عیسی زنده بدانید» (رومیان باب ۶ آیه ۱۱) رمز زندگی مسیحی را ارائه می‌دهند.

آخرین باری که به منظور مبارزه با گناه، «در جسم رنج کشیدید»، چه زمانی بود؟ پاسختان چه چیزی درباره زندگی مسیحیتان می‌گوید؟

۲۵ آوریل

سه شنبه

دوباره مولود شده

ما در مسیح زندگی تازه داریم، یک شروع جدید. دوباره زنده شده‌ایم. اگر این مطلب مفهومی داشته باشد بخصوص برای کسانی که پس از کودکی مسیح را پذیرفتند، باید به این معنا باشد که متفاوت از گذشته زندگی خواهند کرد. کیست که داستان‌های شگفت‌انگیز آنانی را که در این جهان، به خاطر عیسی و فیض نجات بخشش تغییر ریشه‌ای را تجربه کرده باشند نشنیده باشد؟

در حقیقت، پطرس پس از سخن گفتن درباره مرگ نفس و زندگی تازه در عیسی (تعمید گرفته در مرگ و رستاخیز او)، در مورد تغییراتی که فرد تجربه خواهد کرد، صحبت می‌کند.

آیات ۳ تا ۶ باب ۴ اول پطرس را بخوانید. چه تغییراتی در زندگی فرد رخ خواهد داد و دیگران چگونه نسبت به این تغییرات واکنش نشان می‌دهند؟

سه عبارتی که پطرس در مورد سوء استعمال الکل بکار برده است، «میگساری»، «مستی»، «عیاشی»، «فسق و فجور» و «افراط و اسراف» هستند؛ با عبارت امروزی یعنی روزهای خوشگذرانی پایان یافته است. در واقع، بر طبق گفته پطرس، تغییری که یک فرد مسیحی تجربه می‌کند، باید چنان بزرگ باشد که کسانی که او را در گذشته می‌شناختند، «تعجب کنند» که او دیگر آن زندگی بی‌بند و بار گذشته را ندارد (اول پطرس باب ۴ آیه ۴). از این رو، در اینجا فرصتی یافته ایم تا به کسانی که ایماندار نیستند بدون موعظه شهادت بدهیم. زندگی مسیحی خدا محور می‌تواند از تمام موعظه های جهان برای شهادت دادن قدرتمند تر باشد.

پطرس در این آیات درباره داوری چه چیزی می‌گوید؟

در اینجا مانند سایر بخش‌های کتاب مقدس (یوحنا باب ۵ آیه ۲۹، دوم قرنتیان باب ۵ آیه ۱۰، عبرانیان باب ۹ آیه ۲۷)، پطرس مشخص می‌سازد که روزی برای اعمال انجام شده توسط جسم داوری وجود خواهد داشت (اول پطرس باب ۴ آیه ۲). هنگامی که پطرس درباره اینکه انجیل «به مردگان بشارت داده شد» (اول پطرس باب ۴ آیه ۶) سخن می‌گوید، منظورش این بود که حتی در گذشته مردمی که اکنون مرده‌اند، در زمان زنده بودنشان فرصت شناخت فیض نجات بخش خدا را داشتند. بنابراین خدا می‌تواند آن‌ها را نیز عادلانه داوری کند.

زندگی شما اکنون به عنوان مومن به عیسی، با گذشته که ایمان نداشتید، چه تفاوتی دارد؟ عیسی چه تفاوتی در زندگی شما ایجاد کرده است؟

۲۶ آوریل

چهارشنبه

گناهان جسم

پطرس در میان فهرست کارهای اشتباهی که مردم در گذشته انجام داده‌اند و پس از ایمان آوردن به عیسی، دست از انجام آن‌ها برداشته‌اند، آنچه را که می‌توان «گناه جنسی» دانست، درمیان آن لیست قرار داده است.

بار دیگر آیه ۳ باب ۴ اول پطرس را بخوانید. پطرس از چه چیز دیگری در اینجا نام می‌برد؟

دو واژه، دلالت ضمنی مشخصی را در باره مفاهیم تمایلات جنسی ارائه می‌کنند: هرزگی aselgia یعنی نفس‌گرایی و شهوات epithumia یعنی شهوت یا خواسته‌های نفسانی. با این وجود، برای مسیحیان بسیار آسان است که تصویر نادرستی از تمایلات جنسی ارائه بدهند. کتاب مقدس مخالف رابطه جنسی نمی‌باشد. در مقابل، خدا رابطه جنسی را خلق نمود و تمایلات جنسی را به انسان‌ها به عنوان برکتی بزرگ، بخشید. تمایلات جنسی در ابتدا در عدن وجود داشتند. «به همین دلیل مرد پدر و مادر خود را ترک می‌کند و با زن خود زندگی می‌کند و هر دو یک تن می‌شوند. آدم و زنش هر دو برهنه بودند و این را شرم آور نمی‌دانستند» (پیدایش باب ۲ آیات ۲۴ و ۲۵). این قرار بود یکی از کلیدی‌ترین عناصری باشد که زن و شوهر را در تعهد مادام‌العمر که بهترین زمینه برای تربیت فرزندان را بوجود می‌آورد، متحد سازد. و این نزدیکی و صمیمیت، انعکاسی از آنچه خدا از قومش می‌خواهد نیز خواهد بود (ارمیا باب ۳، حزقیال باب ۱۶ و هوشع باب‌های ۱ تا ۳ را ببینید).

تمایلات جنسی در جایگاه مناسب و میان زن و شوهر، برکتی عمیق می‌باشند؛ اما در مکانی نامناسب و زمینه‌ای نادرست می‌تواند یکی از نابودکننده‌ترین نیروهای جهان باشد. عواقب ویرانگر این گناهان در حال حاضر فرا تر از محاسبات بشری هستند. در میان ما چه کسی در مورد زندگی‌هایی که از طریق سوءاستفاده از این عطای شگفت‌انگیز نابود شده‌اند چیزی نمی‌داند؟

نقطه مشترک در آیات زیر چیست؟

دوم سموئیل باب ۱۱ آیه ۴، اول قرنطیان باب ۵ آیه ۱، پیدایش باب ۱۹ آیه ۵، اول قرنطیان باب ۱۰ آیه ۸.

مطمئناً برای دانستن داستان‌های رنج و دردی که این گناهان به بار آورده‌اند، نیازی به کتاب مقدس نیست.

با این وجود، همچنین باید مراقب باشیم. گناهان از این نوع، مطمئناً می‌توانند تأثیرات منفی قدرتمندی بر مردم بگذارند و جامعه مایل به رو برگرداندن از آن‌هاست. اما گناه، گناه است و مرگ مسیح گناهان جنسی را نیز تحت پوشش قرار می‌دهد. شما به عنوان یک فرد مسیحی باید مراقب باشید، بخصوص در این زمینه حساس، تا مطمئن باشید که «اول تیر را از چشم خود بیرون بیاور آن وقت درست خواهی دید که پر کاه را از چشم برادرت بیرون بیاوری» (لوقا باب ۶ آیه ۴۲).

محبت همه چیز را پوشش می‌دهد

حتی در زمان پطرس، مسیحیان در انتظار بازگشت زود هنگام عیسی و پایان جهان کنونی زندگی می‌کردند. ما این را می‌دانیم زیرا در آیه ۷ باب ۴ اول پطرس چنین آمده است: «پایان همه چیز نزدیک است. پس بطور جدی دعا کنید و هشیار باشید.» به عبارت دیگر، برای پایان جهان و روزهای آخر آماده باشید. در یک مفهوم خیلی واقعی، تا آنجا که به هر کدام از ما مربوط بشود، «پایان» از نظر زمان بشری هرگز فراتر از دمی پس از مرگمان نمی‌باشد. ما با مرگ چشمانمان را می‌بندیم و - چه هزاران سال بگذرد و چه تنها چند روز - آنچه پس از آن می‌دانیم، آمدن دوباره عیسی و پایان این جهان است.

بر طبق گفته پطرس، از آنجایی که «پایان همه چیز» نزدیک است، مسیحیان باید چگونه زندگی کنند؟ اول پطرس باب ۴ آیات ۷ تا ۱۱ را ببینید.

مسیحیان علاوه بر هشیار و راسخ بودن در دعا، می‌بایست «در محبتشان نسبت به یکدیگر جدی و قوی باشند زیرا محبت گناهان زیادی را می‌پوشاند» (اول پطرس باب ۴ آیه ۸). این به چه مفهوم است؟ محبت چگونه گناه را می‌پوشاند؟ یک راهنمایی در نقل قولی که پطرس از امثال سلیمان باب ۱۰ آیه ۱۲ می‌کند، یافت می‌شود: «کینه و نفرت موجب زحمت و دردسر می‌شود، اما محبت تقصیرات دیگران را نادیده می‌گیرد.» وقتی که ما به یکدیگر محبت می‌کنیم، راحت‌تر و آسان‌تر کسانی که ما را آزرده کرده و مورد اهانت قرار داده‌اند می‌بخشیم. محبت مسیح او را به بخشیدن ما و می‌دارد؛ محبتمان باید ما را به بخشیدن دیگران سوق دهد. جایی که محبت فراوان است، توهین‌های کوچک و حتی بزرگ با راحتی بیشتر نادیده گرفته و فراموش می‌شوند.

پطرس نیز مطمئناً ایده یکسانی را همچون عیسی و پولس ابراز می‌دارد که می‌گویند تمام احکام خدا که ما را ملزم می‌دارند در این مطلب خلاصه شده است که با تمام قلب و وجود همسایه خود را همچون دوست داشته و محبت نماییم (متی باب ۲۲ آیات ۳۴ تا ۳۹، رومیان باب ۱۳ آیات ۸ تا ۱۰).

پطرس همچنین مسیحیان را به مهمان نوازی تشویق می‌کند. آمدن دوباره ممکن است نزدیک باشد، اما مسیحیان نباید به خاطر آن از روابط اجتماعی صرف نظر کنند. در نهایت، هنگامی که مسیحیان سخن می‌گویند، می‌بایست به گونه‌ای باشد که کلام خدا را به زبان بیاورند. به عبارت دیگر، وخامت اوضاع مستلزم ارتباط جدی در مورد حقایق روحانی می‌باشد.

«محبت گناهان بسیاری را می‌پوشاند.» چه کسی بر علیه شما مرتکب گناه شده است؟ شما چگونه می‌توانید به منظور «پوشاندن» آن گناه در واقع محبت را نمایان سازید؟ چرا انجام این کار به نفع خودتان می‌باشد؟

۲۸ آوریل

جمعه

تفکری فراتر: «محبتی که برای مدت طولانی رنج می‌کشد و مهربان است، یک بی‌ملاحظگی را به گناهی نابخشودنی تبدیل نمی‌کند، همچنین از اشتباهات دیگران منفعت نمی‌یابد. کتاب مقدس آشکارا آموزش می‌دهد که باید نسبت به خطاکارن با شکیبایی و ملاحظه رفتار نمود. اگر کار درست انجام بشود، قلب ظاهراً بی‌عاطفه ممکن است مسیح را بدست آورد. محبت عیسی گناهان بسیاری را پوشش می‌دهد. فیض او هرگز منجر به افشای اشتباهات دیگران نمی‌شود، مگر اینکه الزامی مثبت باشد.» - الن جی. وایت، *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. ۲۶۷. برای مثال، به عیسی و زنی که به جرم زنا دستگیر شد، بیان‌دیشید (یوحنا باب ۸ آیات ۱ تا ۱۱). ما معمولاً به این موضوع به عنوان داستانی از فیض و ترحم مسیح بر زنی که انحطاط یافته می‌نگریم و این درست است. اما منشاء عمیق‌تری نیز وجود دارد. چرا عیسی در مواجهه با رهبران دینی یهود که زن را نزد او آورده بودند، «گناهان پنهانی ایشان» را بر روی خاک نوشت (الن جی وایت آرزوهای اعصار صفحه ۴۶۱)، جایی که کلمات می‌توانستند بلافاصله محو بشوند؟ چرا او آشکارا آن‌ها را متهم ساخت و در حضور همه، آنچه در مورد گناهانشان می‌دانست که ممکن بود حتی از گناه آن زن بدتر بوده باشد را بر زبان نیاورد؟ در عوض، عیسی به آن‌ها نشان داد که از ریاکاری و شرارت ایشان آگاه است و با این وجود، قصد افشا نمودن آن را برای دیگران نداشت. شاید این روش خود عیسی برای بشارت دادن به این مردان بود، که به ایشان نشان بدهد که هدفشان را می‌دانست و از این رو به آن‌ها فرصتی برای نجات یافتن می‌داد. چه درس قدرتمندی برای ما وقتی که لازم است با کسانی که گناه کرده‌اند، روبرو بشویم.

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد مسئله اتحاد در برابر یکسانی بیشتر تأمل کنید. آیا حوزه‌هایی وجود دارند که لازم باشد ما به منظور عملکرد به عنوان یک کلیسا، کاملاً در اندیشه متحد بشویم؟ اگر چنین است، این حوزه‌ها کدامند و ما چگونه می‌توانیم این یکسانی را بیابیم؟ در مقابل، حوزه‌هایی که در آن‌ها تفاوت نظر آسیب رسان نمی‌باشد و بلکه در واقع حتی می‌تواند مفید نیز باشد، کدامند؟

۲. تجربه خود شما در زمینه مفهوم نیاز به «رنج کشیدن جسم» به منظور رهایی از گناه، چه بوده است؟ این به چه معناست؟ آیا قدرت خدا در زندگی ما برای تغییر دادنمان به طور خودکار به این مفهوم است ما برای داشتن پیروزی جسماً رنج نمی‌بریم؟ اگر چنین نیست، دلیلش چیست؟

۳. به اطرافتان و تباهی که الکل در بسیاری از زندگی‌ها بار آورده است، توجه کنید. ما به عنوان کلیسا برای کمک به دیگران در دیدن خطرات این ماده مخدر، چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم؟ چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم که جوانانمان از خطر حتی امتحان کردن ماده‌ای که می‌تواند به طور حشتناکی به ایشان آسیب برساند، آگاهی یابند؟